



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. VI. Ratificatio, Ratihabitio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

III.

Sumptus, quos unus ex collegis fecit, à confortibus repetit pro ratâ, *l. un. C. sumtus injuncti muneris*, e. gr. si quis solus equos munitionum suppeditaverit.

Amplia: licet reipublic. hoc onus incumbat: nam officiales se ad sumtus interim pro ratâ ferendos (quos postea à republica repetunt) obligasse censentur. Secus est si collegæ pecuniam publicam in proprios usus verterint, tunc enim res publica eam à quolibet directo repetit. *Perez. C. d. t. n. 1. seqq.*

CAP. V.

Rasura.

Rasura vitiat instrumentum. *Dd. in l. fin. C. de edict. div. Hadr. toll.* Scriptura enim rasa falsa præsumitur, *cap. cum olim 12. ibi: sine reprehensione bullæ, chartæ vel literæ. X. de privileg.* Ita e. gr. rasura debilitat testamentum. *Siehard. consil. testam. 1. n. 65.* regulariter tamen rasura testamenti præsumitur facta per testatorem, si testamentum penes eum existat. *Bald. in l. si unus 12. C. de testam.*

Limita: Rasura minima non præjudicat instrumento. *Mascard. de probat. voc. rasum. n. 5.*

CAP. VI.

Ratificatio, Ratihabitio.

Axioma I.

Ratificatio, quæ factio fit, potentior est, quam quæ verbis. *l. Paulus respondit 5. ff. rem mt. haberi, cap. dilecti filii 1. & ibi Dec. notab. 2. extr. de appellat. Farin. 1. consil. crim. 40. n. 17. Matthesil. sing. 106. n. 6.* cum ea non solum verbis, sed & factio ipso, ejus quod præcessit induci possit. *Ruin. consil. 91. num. 10. lib. 1. Honded. consil. 96. n. 56. vol. 2. & intelligitur facta cum omnibus rei prorogate modis & qualitatibus. Marfil. sing. 300. n. 1. Alvis de Alber. sing. 182. per l. si manente 5. ff. de precar. l. 2. §. sed si judex 2. ff. de judic. l. lecta 40. ff. de reb. cred. l. 1. §. & post 9. ubi Alex. ff. de oper. nov. nunc. Goedd. 3. Consil. Marp. 32. num. 108.*

II.

Ratificationem fieri vel verbis, vel tacite factio, sunt paria. *l. Paulus 5. ff. rem mt. haberi. Socin. consil. 220. col. pen. vers. quartum & ultimum. vol. 2. Dec. consil. 449. n. 43. Paris. consil. 49. n. 1. Decius & Cagnol. in l. semper qui non. ff. de R. l. Cravett. consil. 55. n. 5. & 559. n. 5. Barth. Bertazol. 1. consil. decis. consil. 1. n. 18.*

III.

Ratificatio est stricti juris, nec ultra, quam actum est, extenditur. *cap. tres fratres 35. ff. de pact. l. qui cum tutoribus 9. de transact. & in terminis ratificationis instrumenti reddendarum. rationum ita decidit per multa Socin. consil. 158. in presenti. n. 30. vol. 2. vid. Wesemb. 1. consil. 3. num. 49.*

IV.

Ratificatio non præsumitur. *Mascard. de probat. vol. 3. concl. 1255. num. 1. allegatus à Vult. 2. Consil. Marpurg. 24. n. 22. ideoque probari debet. Ruin. consil. 48. n. 12. vol. 1. Paris. consil. 47. n. 17. vol. 1. Natt. consil. 162. num. 33. vol. 1. & quidem (1.) ratificantem perfectam habuisse negotii scientiam. *Bald. in rubr. C. qui admittit. Alexand. consil. 146. num. 12. vol. 5. Corn. consil. 165. n. 47. Cravett. consil. 197. in fin.* (2.) quod negotium, nomine ratificantis gestum sit, cum ratificari nequeat, quod ratificantis nomine gestum non est. *Bart. in l. qui admittit. Bald. in l. observare. §. posthac. col. 5. vers. decimo tertio ff. de offic. Pro. consil. Dec. in d. l. semper ff. de R. l. n. 11. & consil. 437. n. 2. Vult. lib. 3. Consil. Marpurg. 22. n. 14.* Ratificationem tamen in casibus, ubi præsumptio locum habet, facilius præsumi, quam mandatum, ex *l. si filius 10. C. de petit. hered. probant Socin. consil. 46. col. 2. vers. præterea vol. 3. Dec. consil. 297. num. 2. Socin. junior consil. 48. n. 9. & 10. volum. 2. Cravett. in tractat. antiq. tempor. p. 2. num. 65. Cephal. consil. 240. n. 6. Port. 4. comm. opin. concl. 29. limit. 7. Bertazol. 1. consil. decis. consil. 1. num. 19.* Licet enim mandato ea comparari soleat, interim tamen mandatum præcessisse non præsumitur, *c. cum ad sedem 15. extr. de restit. spoliat.**

V.

Ratificatio nulla cadit in ignorantem, post *Bald. Menoch. recuper. possess. remed. 15. n. 144. & consil. 439. n. 5.* ideoque ad ratificationem requiritur, ut omnia gesta clare lecta & plenè intellecta fuerint. *Oldrad. 5. consil. 329. Bald. 2. consil. 176. Cravett. consil. 197. in fin. Menoch. consil. 1. n. 329. & ratificans plenè instructus esse debet de actibus ratificandis, ut ex Ruin. & Paris. refert. Menoch. consil. 2. n. 295.* siquidem ratificatio circa incognita nihil operatur. *Jafon. 4. consil. 104. sed accuratam certamque scientiam requirit, quod ratificari debet, Menoch. consil. 283. n. 37. atque ideo uti ratificare non dicitur, qui ignoranter aliquid facit, Menoch. consil. 246. n. 40.* ita quoque ratificatio actus non nocet ei, qui rei qualitatem ignorat. *Menoch. consil. 11. n. 329.*

VI.

Ratificare actum is dicitur, qui ex actu isto lucrum habet. *Menoch. consil. 98. num. 42. vol. 1. Vult. 3. Consil. Marp. 22. n. 126.*

VII.

Ratificari non potest sine solennitate id, quod ab initio fieri non potest sine solennitate. *Innocent. in c. cum dilecti de emt. & vendit.*

VIII.

Ratificatio ex actu necessario inferri debet. *Roman. consil. 291. num. 5. Imola consil. 144. Ti-raquell. de utroque retract. §. 36. gloss. 2. num. 51. Vult. 2. Consil. Marpurg. 29. num. 289.* inde etiam contractum inexpugnabilem facere dicitur. *Decius consil. 181. num. 5. Bellon. consil. 18. num. 16. Paris. consil. 33. num. 17. Gylman. 2. 2. vol. 5. num. 41.*

IX.

IX.

Ratificatio ex observatione inducitur. l. Paulus 5. l. bonorum 24. ff. rem nat. haber. Decius in l. semper qui non prohibet. ff. de Regulis juris. & præsumitur subsecuta ob temporis antiquitatem. l. si filius 10. C. de petit. hered. Brun. consil. 34. n. 9. Gozadin. consil. 11. n. 16. Cravett. in tractat. de antiquit. tempor. part. 2. num. 65. Socin. jun. consil. 139. n. 13. in 3. Cephal. consil. 240. n. 7. Ant. Gabr. 2. concl. tit. de procurat. concl. 1. n. 14. Bertazol. 1. consil. decis. 21. n. 12.

X.

Ratificatio in delictis vim habet mandati. l. 1. §. 1. de jectis 12. vers. sed etsi ff. de vi armat. Ang. Arctin. consil. crimin. divers. 74. n. 26. lib. 1. Petr. Plac. in Epitom. delict. lib. 1. c. 18. per tot. Nat. consil. 595. §. fin. q. 87. Menoch. de arbitr. judic. 2. cas. 352. n. 17. Olasch. decis. Pedem. 138. n. 4. & consil. 64. num. 19. Riminald. jun. consil. 310. n. 4. lib. 3. & retrahitur. cap. sicut 33. extr. de simon. c. sicut 96. extr. de homicid. cap. ult. extr. de infam. & languid. quod axioma etiam procedere in universitate, docuit particulariter Farin. in sua prax. crimin. part. 1. tit. de delict. & pæn. quæst. 4. ampliat. 4.

Intellige verum cum Dd. scil. quoad poenam extraordinariam, secus quoad ordinariam, cum absurdum & forsitan iniquum reputaretur, quod qui non deliquit in operando, pari poena cum delinquente & operante puniendus esset, Salicet. in l. non ideo. ff. de accusat. n. 33. Berous consil. 175. n. 50. Farin. 1. consil. crim. 104. n. 19.

Limita I. procedere quando quis sciverit, delictum jam fuisse commissum, secus si illud ignorans mandaret illud idem delictum fieri, quia tunc non obligatur, nec tanquam mandans, quia jam delictum fuerat commissum, nec tanquam ratificans, quia ignorantia data excluditur ratificatio, Olasch. decis. Pedem. 138. n. 9. Mascard. 2. de probat. concl. 1012. num. 3. Menoch. d. cas. 522. num. 17.

Limita II. quando scil. delictum gestum est nomine ratificantis, aliis secus. Francisc. Marcus decis. 422. n. 25. p. 2. Capr. concl. 80. n. 63.

Limita III. in delictis quæ non possunt per alium patrari, prout est adulterium. Franc. Marc. d. decis. 423. num. 26. Capr. d. concl. n. 65. cum seqq. ubi declarat, nisi adulterium committeretur nomine meo non causa libidinis, sed in vituperium alicujus, quia tunc potest à me ratum haberi.

Limita IV. quando non potest tractari de ratificatione delicti, nisi prius constet illud delictum fuisse commissum. Olasch. consil. 65. n. 14.

XI.

Ratihabitione sequenti confirmatur, quod ab initio non tenuit. cap. 1. extr. de iis, quæ vi. unde & consensu subsequenti ratihabetur, quod antea calore iracundiæ factum fuit, cap. dudum 20. extr. de convers. conjug. ita ratihabitione confirmat religionem. cap. cum virum 12. extr. de regular. sententiam. cap. cum ad sedem 15. extr. de restitu-

tionibus spoliat. cap. à nobis 21. extr. de sentent. excommun. male possessa, cap. ult. 16. quæst. 1. cap. placuit. §. potest etiam. 16. quæst. 3. cap. hæc quippe 3. quæst. 6. matrimonium, cap. insuper 4. extr. qui matrimon. accus. poss. & contractum, accessit 5. extr. de desponsat. impuber. item sententiam. Vantius de Nullitat. Rubr. qualiter sentent. & process. nulli defend. num. 102. seqq. vid. Scaccia de sentent. & re judic. gloss. 7. q. 3. lim. 1. n. 74. seqq. Gail. l. 1. obs. 47. n. 3. seqq. Gabriel. l. 2. tit. de sentent. concl. 2. Nullitates processus. Mynsing. cent. 4. obs. 62. Testamentum. Cephal. consil. 670. n. 21. vid. tamen Tinquell. de nobilit. cap. 28. n. 15. si tamen actus requirat aliquam solennitatem aut formam, ut ratihabitione valida sit, continere debet omnes solennitates in confessione actus necessarias. l. sicut proponis. C. de nupt. Roman. consil. 12. n. ult. vers. ad secundum. Surd. consil. 28. n. 120. Thom. Maul. de contrab. emt. vendit. tit. 3. pag. 28. n. 37.

XII.

Ratihabitione non sufficit ubi tractatus præcedere debet, nisi præmissio tractatu. Innocent. in cap. nos. extr. de his, quæ sunt à Prælat.

XIII.

Ratum haberi non potest per consensum patrum, quod non est, vel non tenet. cap. examinata 7. extr. d. confirmat. inutil.

XIV.

Quoties actus in majori ætate gestus non infert necessariam approbationem gesti in minori ætate, toties non præsumitur ratihabitione. Vel: quoties actus in majori ætate gesti nulla alia conjectura capi potest, quam ratihabitionis ejus, quod in minorennitate gestum est, toties ratihabitione præsumitur. Nam ratihabitione semper debet probari, præsertim hoc casu, ubi agitur de læsione vitandâ & renunciatione beneficii restitutionis in integrum, quæ in dubio non præsumitur. Exemplum est in l. 3. §. 2. ff. de minor.

Limita: ut non præsumatur ratihabitione, si minor hereditatem adierit & in majorennitate debitum exigit, aut si minor ædes emerit & major impensas in eas fecerit. E contra præsumitur ratihabitione, si pro ædibus in minorennitate emtis solvatur in majorennitate pretium, vel si locationis in minori ætate factæ percipiatur pensio.

XV.

RATIHABITIONE retrahitur & mandato comparatur, [cap. quoties 2. extr. de pact. c. cum nos 3. extr. de his, quæ sunt à Prælat. cap. cum 11. extr. de jure patron. c. pen. extr. de sent. excommun. in 6. c. ult. ad SC. Macedon.] cap. fin. de jurejur. lib. 6. cap. ratihabitionem 10. de R. I. cod. lib. Gail. lib. 1. observ. 47. in fine. Rota Genuens. decis. 92. num. 2. Joh. Baptista Costa de retrahit. casu 4. c. 8. & casu 28. cap. 8. num. 2. Cardin. Tusch. lit. R. concl. 21. Alex. Tren-

(R) 4

tacingo.

tacing. *var. resolut. lib. 2. tit. de procurat. resol. 9. n. 1. cum seqq.* ubi multipliciter intelligit, & limitat, Camill. Borell, in *sum. decis. part. 1. tit. 66. num. 239.* Stephanus Gratianus *discept. forens. tom. 4. cap. 706. n. 9. & 10. & tom. 5. c. 926. n. 19.* [quam regulam & olim obtinuisse, textus est in *l. licet 56. de judic. licet inter Sabinianos & Proculeianos controversa fuerit. l. 1. §. 14. de vi arm. quam contentionem magnam fuisse, prædicat Cujac. lib. 17. observat. 20.* Sensus autem Axiomatis est, per ratihabitationem retro versus rem æstinari, quasi ab initio utiliter res gesta esset, mandatumque intervenisset. Donell. 12. *comm. 27.*] Quod ampliatur etiam in requirantibus speciale mandatum. *l. quod si de speciali. 26. ff. de minor. c. 1. de homicid. in 6. cap. fin. de jurejur. eod. tit.* Tiraquell. *de retractu lig. §. 1. gloss. 10. n. 61.* Surd. *consil. 60. num. 14. & decis. 231. num. 11.* Cardin. Tusch. *d. concl. 21. num. 5.* Alex. Trentacinq. *d. resolut. 9. num. 2.* Stephan. Gratian. *d. c. 704. num. 25.* [& maleficiis, *l. hoc. jure 152. §. 2. de Reg. Jur. d. l. 1. §. 14. ff. de vi arm. & supr. axiom.* X. non tamen in odiosis & pœnalibus quoad probationis modum. Peck. *de jure sisl. c. 10. n. 7. pag. 143.*] Et venit intelligendum axioma, quando res est integra, aliàs secus, Trentacinq. *d. resolut. 9. num. 7.* Card. Tusch. *d. lit. R. concl. 21. n. 23.* Polyd. Ripa. *observat. 124. num. 1. cum seqq.* Et in actu valido secus in nullo, quia ratificari non potest, quod nullum est. Ofasch. *Ped. decis. 119. num. 26.* Surd. *decis. 245. num. 5. cum seqq. & consil. 183. num. 34. & 35.* Alex. Trentacinq. *d. resolut. 9. num. 8.* Cardin. Tusch. *d. lit. R. concl. 24.* Joh. Baptista Costa *d. c. 8. casu 4. num. 16.* [nec ratihabitatione confirmari. Bald. in *l. fin. §. necessitate. col. 4. n. 16. C. de bon. qua lib. Innocent. in cap. prudentiam. num. 4. extr. de offic. deleg. Conf. Argent. i. consil. 51. num. 35.*] Limitatur in præjudicium tertii, quia tunc ratihabitio non retrahitur. Bec. *consil. 66. num. 25.* Ofasch. *d. decis. 119. num. 23.* Surd. *decis. 245. num. 8.* Joh. Bapt. Costa *d. c. 8. n. 14.* Steph. Grat. *d. tom. 5. c. 957. n. 18.* [Sicuti nec serotina quicquam operatur ad præjudicium ejus, cui medio tempore jus fuit quæsitum, Afflict. *decis. 335. num. 13.* Natt. *consil. 252. n. 9. consil. 26. n. 4.* Dec. *consil. 460.* Faber in *suo breviario ad l. si familiam. Cod. ad SCrum Maccd. Socin. consil. 126. num. 1. lib. 4.* Gabriel. Engabin. *consil. 186. num. 30. & seq.* Jacob. de S. Georg. *ad l. 1. C. qui admitti ad bonor. poss. num. 13.* quia ratificatio facta re non integra retro non trahitur.

Alex. *consil. 110. vol. 3. & perinde est, ac si facta non esset.* Hier. Giach. *de syndicat. consil. 1. num. 58.* & per consequens nec trahetur retro, ubi jus quæsitum auferatur alii, contra quem ratificatur, Rolandus à Valle *consil. 78. n. 24. & 25. lib. 3.* Jacobus de S. Georg. in *l. si tutor tuis 4. limit. 3. C. ex quib. caus. restit. in int. necess. quin imò nec ea retrahitur, quando medium obviat conjunctioni extremorum.* Vasqu. *2. contr. 40. num. 16. v. gr.* Si civitas pro se & complicibus suis pacem fecisset, & antequam complices eam haberent ratam, fuisset aliquis offensus, ac postmodum subsecuta demum ratihabitio per omnes complices, sane civitas hic non posset agere de fide rupta contra offendentem, quasi facta fuerit offensio post pacem factam subsecuta ratihabitione, quia medius actus obviavit unioni extremorum. Bald. in *l. si uxor. §. si quis uxorem. ff. de adulter. parum.* etiam ratihabitio in iis quid efficiet & operabitur, quando jussus & consensus necessario requiritur Bald. in *l. uxorem ante. §. 3. C. de conditionib. infert. saloni in l. licet. col. 3. in fin. num. 10. vers. quinto limita. C. de procurat. per text. in l. quid ergo 13. in princ. ff. de infam. l. obligari 9. §. fin. de autor. tutor Consil. Argent. i. consil. 51. num. 34.* Unde ubi mandatum certum est, ratihabitio nunquam est necessaria, *l. unic. C. de satisdat. Wesemb. in paratit. de procuratorib. n. 6. & toties officium iis in actibus perdit, quoties ipsa lex pro forma mandatum & jussum requirit, utpote à cujus expressa forma recedi non potest.* Arum. *Exercit. Justin. 2. tbes. 10.*

Declarari itaque poterit regula I. quod dicatur eam æquiparari tantum mandato, non verò propriè esse mandatum. Petr. Peck. *de jur. sislend. cap. 10. num. 6.* Cum enim JCI & Canonistæ utantur voce æquiparari, eo ipso tacite innuunt, hæc esse similia quidem, non autem eadem, sed in multis differre, dum nimirum (1.) mandatum præcedere, ratihabitio verò sequi compertum sit. (2.) mandatum in alienis esse queat, quod tamen de ratihabitione exprimi non potest. *c. ratum extr. de R. I. Peck. d. loc.*

Declaratur II. quod procedit hæc æquiparatio quoad effectum obligandi, sed non quoad effectum actionis producendæ, sive non quoad genus actionis,

nis, ut protinus hinc actio mandati nasci oporteat. Gloss. & Dd. in l. 9. C. de negot. gest. Bachov. in Comment. ff. de negot. gest. cap. 2. n. 2. pag. 880. Quod si enim negotium gestum sit, absente Domino nulloque prius intercedente mandato, non mandati, sed negotiorum gestorum actionem nasci, statuit Peck. d. cap. 10.

III. Ut rati habitio plenius mandato comparetur, requiritur etiam hoc, ut negotium revera fuerit ejus, qui ratum habuit, Bach. d. l.

IV. Antonius Faber in rationalibus ad l. Pomponius 9. de negot. gest. hanc æquiparationem hæcenus tantum admittit, ut qui ratum habuit, improbare gestum amplius non magis possit, quam si mandasset: non autem ut inde statim mandata sit obligatio & actio, quia ad hoc verum, non fictum mandatum requiratur, sed potius actio negotiorum gestorum hic locum inveniat, vide hac de re C. J. A. de negot. gest. thes. 36. Cujacius ad rubr. de collat. pag. 693. ubi respondet, quod licet olim non confiterit inter Sabinianos & Proculianos, an semper rati habitio retrahatur, d. l. 1. §. sed etsi quid 14. ff. de vi armat. Justinianum tamen sublati Jctorum controversiis generaliter definitivisse, ut deinceps omnis confirmatio & omnis rati habitio retrahatur in l. donationes 25. C. de donat. int. vir. & uxor. Unde licet rati habitio producat actionem negotiorum gestorum, l. 6. §. item 9. & §. seq. de negot. gest. l. ei, qui servum 7. C. quod cum eo. l. 60. ff. de Reg. Jur. tamen responderi poterit cum Baldo ad dict. l. 9. C. de negot. gest. multum interesse, an voluntas Domini sit causa gestionis, quo casu nascetur mandati actio, an verò gestio sit causa voluntatis, quo respectu oriri actionem negotiorum gestorum, cum eo probat Bachov. d. loc. vid. Coll. Jurid. Argent. de negot. gest. thes. 46. num. 6. vel distingve plenius cum Pacio 2. evartio 53. quod intersit, an gestum sit meum, aut non meum negotium: vel gestum sit meo nomine, vel alieno nomine. Cum meum negotium meo nomine gestum est, rati habitio, quæ vim mandati obtinet, mandati actionem pariet, dict. l. semper qui non prohibet. Sed cum meum negotium non meo nomine gestum est, omnino mihi & contra me negotiorum gestorum actio dabitur. l. 5. §. 1. ff. de negot. gest. Cum autem alienum negotium meo nomine gestum est, rati habitio mea facit,

ut detur mihi actio negotiorum gestorum contra eum, qui gessit, & gestori contra me, l. 6. §. item quaritur 9. ff. eod. dummodo ex ea gestione aliquid ad me perveniat, alioqui frustra ratum habere, d. l. 6. §. quid ergo 11. Denique cum non meum negotium gestum est non meo nomine, actio negotiorum gestorum neque mihi, neque contra me dabitur, quia nihil operatur, dict. l. 6. §. si ego 6. ff. dicto titulo.]

XVI.

RATUM quis habere non potest, quod ipsius nomine non est gestum, l. si servus 13. ff. de precar. cap. cum quis 23. de sentent. excom. lib. 6. c. ratum 9. de Reg. Jur. eod. lib. Decianus consil. 36. n. 22. resol. 1. & consil. 63. n. 16. vol. 2. & consil. 88. n. 20. vol. 3. Menoch. consil. 12. n. 22. Surd. consil. 9. n. 52. Borell. consil. 64. n. 13. Card. Tusch. lit. R. concl. 10. Alex. Trentacinq. d. resol. 9. n. 10. Giurba in consuet. Messan. cap. 9. gloss. 5. n. 44. Limita in præjudicium ratum habentis, l. si fundus 16. §. 1. de pignorit. l. mater 3. C. de rei vendic. Tiraquell. de retractu lig. §. 1. gloss. 9. n. 255. Cavalc. decis. 19. num. 4. p. 4. Olasch. decis. 138. n. 18. Cardin. Tusch. d. concl. 10. n. 10. Giurba d. p. 1. cap. 9. gloss. 5. n. 44. Surd. consil. 83. n. 14. [Unde ratificatio in præjudicium ratificantis valet etiam ejus, quod suo nomine gestum non est, d. l. si fundus 16. §. 1. ff. de pignor. Decius in l. semper 12. & ibi n. 22. ff. de Reg. Jur. Grammat. decis. 103. num. 12. vers. sed quoad præjudicium. Tiraquell. de retract. lignag. §. 1. gloss. 9. n. 248.]

Quod tamen verum intellige in civilibus & contractibus, secus in criminalibus & delictis, Bart. in l. 1. §. de jecisse. vers. sed quid si alius. n. 1. ff. de vi armat. Cyn. in l. non ideo. n. 4. Cod. de accusat. Francisc. Marc. decis. 423. n. 25. p. 1. Farinac. 1. consil. crimin. 10. n. 18.

CAP. VII.
Ratio.

Axioma I.

Ratio unica ex aliqua re collecta habetur pro expressa, argument. l. 1. ff. de liber. & posthum. Ripa in l. si constante. num. 45. ff. solut. matrim. Decius consil. 372. num. 5. Ruin. consil. 33. num. 3. lib. 1. Gozad. in consil. 44. n. 17. consil. 147. n. 21. lib. 2. Decius consil. 333. num. 5. Curtius junior. consil. 107. num. 6. Unde & Socinus ait, quod quando unica ratio sit in statuto, illa, etiamsi non exprimatur, habeatur pro expressa, in consil. 1. num. 1. vol. 1. Adde & Laurent. Tennen. de Causel.